

tagelse af Skolevæsenet i Skoler paa Landet, maa jeg erklære, at det ingenlunde overalt eller paa de fleste Steder forholder sig saaledes, som den sidste ærede Taler sagde, at Børnene, naar de have naaet 12 Aars Alderen, i Almindelighed staae stille. Jeg har netop hos mange slette Skolelærere iagttaget, at de vidste at sysselsætte Børn, som vare i en høiere Alder, 13 til 14 Aar, paa en nyttig Maade, saaledes at Børnene just derved vandt en større Modenhed og Færdighed, s. Ex. i at udtrykke sig skriftligt, saa og ved at bibringe dem visse andre Kundskaber som Kjendskab til Fædrelandet og dets historiske Forhold, som Børn paa 12 Aar i den samme Skole ikke havde.

Solberg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg antager, at Ehingets Samtykke, ligesom det blev givet til, at den sidste ærede Taler erholdt Ordet, saaledes ogsaa her er givet (Ja! Ja!)

Solberg: Jeg skal ogsaa blot gjøre en ganske kort Bemærkning. Det er mig fuldkommen bitterligt, hvad den sidste ærede Taler har sagt, at der er Skoler, der danne hæderlige Undtagelser, og jeg formoder og haaber, at det meget ofte er Tilfældet, at de kunne paa den Maade, som det er antydet, beskæftige de større Elever; men det er et meget stort Spørgsmaal, om den Tid, Lærerne tage til at bringe disse Børn videre i disse Færdigheder, ikke gaaer ud over de svagere. Classen bliver nemlig rekruteret hvert halve Aar, og disse Børn, der rykke op, skulle tages betydeligt under Armenene, naar de skulle nogenlunde følge med dem, som have siddet 5 Aar i den samme Klasse. Naar Læreren, som den ærede Landsdøstingsmand, der sidst havde Ordet, har antydet, skal besætte sig med at vejlede dem i skriftlige Udarbejdelser, Fædrelandshistorie o. s. v., saa kan det efter den Erfaring, jeg har gjort ved selv at see og leve mig ind i Forholdene, kun see paa de Svageres Beføstning. Det er en farlig Fristelse for en begavet Lærer under saadanne Forhold, at han føler mere Lyst til at bringe de begavede Børn langt frem end at tage Alt med, hvad der findes i Classen. Jeg skal desuden gjøre opmærksom paa, at, om det end kan være meget inter-

essant for en Lærer, at bringe den simple Dagleiers og Arbeidsmands Børn saavidt, at de kunne skrive en smuk Stil eller være bekvæmmede i Fædrelandshistorien, er det dog Noget, der ligger udenfor de Fordringer, vi kunne gjøre til den simple Arbeidsmand, at han skal imod sin Villie lade sine Børn veilede i disse Færdigheder.

Madvig: Det har jeg sagt i de første Ord, jeg udtalte idag.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmigt med 30 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til anden Behandling, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Madvig: Skulde det ikke afgjøres, om der skal nedsættes et Udvalg?

Formanden: Der er ikke fremkommet noget Forslag om Udvalgs Nedsættelse; men, dersom den ærede Landsdøstingsmand fremsætter et saadant Forslag, vil det naturligtvis nu blive at afgjøre.

Madvig: Ja, jeg troer, at, naar Loven skal gaae videre, trænger den i ethvert Tilfælde til en omhyggelig Behandling, saa at det er ønskeligt, at et Udvalg bliver nedsat. Jeg tillader mig derfor at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg i denne Sag, bestaaende af 5 Medlemmer.

Blume: Det forekommer mig dog, at, da denne Lov har gjenemgaaet en temmelig omstændelig Behandling i det andet Thing, vil det ikke være nødvendigt at nedsætte et Udvalg til dens Behandling her. Jeg mener, at Loven maa tænkes at kunne udfomme omtrent i den samme Skikkelse, som den nu har, eller ialtsald med saadanne Forandringer, som Endringsforslag her kunne bevirke.

Da ellers Ingen ønskede at ytre sig over Spørgsmaalet, om et Udvalg skulde nedsættes, blev dette sat under Afstemning, og med 21 Stemmer mod 17 besvaret bekræftende.

Formanden: Der er allerede gjort Forslag til, at Antallet af Udvalgets Medlemmer skal være 5. Jeg veed ikke, om der fra andre Sider ønskes et andet Antal. (Kraab: 3!)